

Pfv.IV.21.088/2014/8.szám

A Kúria a Dr. Molnár Miklós Viktor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Miklós Viktor ügyvéd) pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tavasziné dr. Tímár Karolina ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 34.P.91.099/2012. számon megindult és a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.641.244/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes 2011. május 25-én ügyfélváltozást jelentett be az alperesnek a .. szám alatti fogyasztási hely vonatkozásában. A felperes bejelentette, hogy a korábbi fogyasztó, .. a címről elköltözött és ő az új fogyasztó. A felperesnek a 2011. március 19-én tartott leolvasás alapján 44.301 forint összegű hátraléka volt, amelyről az alperes többszöri fizetési felszólítást küldött, majd 2011. szeptember 7-én kezdetét vette a kikapcsolási folyamat. A folyamatban 2011. szeptember 7-én a felperesnek kikapcsolási értesítést küldtek azzal, hogy arra 2011. szeptember 26. és 2011. október 25-e között kerülhet sor. Ténylegesen a szolgáltatás megszüntetésére 2011. november 5-én került sor, mivel a hátralékot

nem rendezték. Már a kikapcsolást követően, 2011. november 30-án fordult .. kérelemmel a felperessel együtt az alpereshez, hogy a 2010. szeptember 25-én aktuális mérőállás szerint végezzék el a fogyasztóváltozáshoz kapcsolódó elszámolást. Az alperes ezt követően utólag elvégezte ezt a módosítást a kérelemnek megfelelően, és ezt követően bizonyos számlákat storníroztak. A stornírozást, illetve a még fennálló hátralék befizetését követően a felperes hátraléka 0 forintra csökkent.

A felperes ezt követően a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőségéhez fordult, amely az alperest 100.000 forint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére kötelezte azzal, hogy a szolgáltató számlázását tekintve jogsértést nem tudott megállapítani, de jogsértés következett be azáltal, hogy a legrégebbi tartozás 2011. június 10-ei határidejű volt, így a kikapcsolás kezdeményezésére legkorábban 2011. szeptember 10-én kerülhetett volna sor, az alperes azonban ezt az időpontot nem várta meg és már 3 nappal korábban kiküldte a kikapcsolási értesítőt. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, mint másodfokú hatóság 2012-ben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében 1.747.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amelyből 1.500.000 forintot nem vagyoni kártérítés jogcímén kért a felperes. Álláspontja szerint az alperes részéről jogellenesen kapcsolták ki a villamos energiát és ez sértette az egészséghez, az emberi méltósághoz és becsülethez fűződő jogát, továbbá életkörülményei hátrányosan megváltoztak. Előadta, hogy az alperesi magatartás folytán életkörülményei hátrányosan változtak meg és szomszédai is másként viszonyultak hozzá, mint korábban. 86.000 forint megfizetését azért kérte, mert a sötétben szemüveglencséje eltört és azt ilyen összegben tudta megjavíttatni, miként protézise is eltört és ez számára 96.000 forint kárt okozott, továbbá az energiaszolgáltatás kikapcsolása miatt költözésre kényszerült és ezzel 65.000 forint költsége merült fel. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest az áram visszakapcsolására.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Előadta: a kikapcsolás időpontjában a felperesnek 90 napot meghaladó hátraléka állt fenn, ezt a tényt a fogyasztóvédelmi hatóság sem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében a peres felek között közüzemi szerződéses jogviszony állt fenn. Azt a fogyasztóvédelmi hatóság is megállapította, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint az alperes szabályszerűen számlázott és a fogyasztóváltozás bejelentéskori mérőóraállásból kiindulva végezte el a számlázást. Az alperes a bejelentésre vonatkozó okiratban szereplő mérőóraállásból indult ki és ennek megfelelően számlázott,

erre tekintettel a kikapcsolás időpontjakor a felperes vonatkozásában 44.301 forint összegű, három hónapnál későbbi esedékességű hátralék állt fenn. Csak a kikapcsolást követően került sor olyan kérelem előterjesztésére, hogy más mérőóraállással kéri az elszámolást a fogyasztóváltozásra tekintettel és ezt követően kerülhetett csak utólagosan bizonyos számlák stornírozására. Ehhez képest az alperesi magatartás és a felperes által a kikapcsolásból eredő esetleges károk között okozati összefüggés nem volt kimutatható, önmagában a fogyasztóvédelem által megállapított értesítési szabálytalanság a felperesnek nem okozott kárt. Kiemelte az indokolás azt is, hogy a kikapcsolásra nem is került volna sor akkor, ha a felperes már a fogyasztóváltozás bejelentésekor a mérőóraállás tekintetében megfelelő adatot szolgáltatott volna. Arra is utalt az elsőfokú bíróság, hogy még akkor is ha, az alperes részére jogellenes magatartás és okozati összefüggés megállapítható lett volna, a felperes a bekövetkezett károk összepszerűségét semmilyen módon nem bizonyította, a nem vagyoni hátrányok körében sem terjesztett elő bizonyítási indítványt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A megállapított tényállást annyiban pontosította, hogy a valóságban 2011. október 6-án szűnt meg az áramszolgáltatás és a felperes, valamint .. korábbi fogyasztó 2011. november 30-án előterjesztett közös kérelmére, utólagosan bejelentett óraállás alapján számították ki a fennmaradó felperesi tartozást, amelyből 5.515 forint volt a három hónapnál későbbi esedékességű a kikapcsolás időpontjában, az utólag korrigált fogyasztás alapján. A tényállást a jogerős ítélet annyiban pontosította, hogy pár tízezer forintot a felperes 2011. szeptember 9-én kifizetett, a rendelkezésre álló adatok szerint 5.515 forintos, három hónapon túli tartozása maradt és ennek rendezése csak 2012. január 6-án történt meg.

A jogerős ítélet rámutatott: az alperes a kikapcsolást megelőzően a felperes által aláírt 13.696 kWh kezdő óraállás alapján állapíthatta csak meg a felperesi tartozás összegét. Az okirattal szemben a felperes nem tudta bizonyítani ettől eltérő előadását és ezt az elsőfokú bíróságnak a felperes terhére kellett értékelnie. Az alperes tehát csak a felperes által aláírt okiratból tudott kiindulni, nem kívánta a felperessel kifizettetni .. számláját, hanem a felperes által aláírt okirat alapján úgy tekintette, hogy a felperes a jelzett óraállást vállalja, lényegében átvállalja a korábbi fogyasztó tartozását. Mivel utóbb korrigálták az újabb bejelentés alapján a felperesre eső fogyasztást, a valóságban a felperes nem fizetett többet, mint amelyet saját előadása szerint ténylegesen elfogyasztott. Mindezek alapján a jogerős ítélet megállapította, hogy a felperes keresetének jogalapja teljességgel hiányzik, így az előterjesztett kárigény összepszerűségével, jogi

álláspontjából következően már nem foglalkozott.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felperesi álláspont szerint az eljárt bíróságok nem derítették fel kellően a tényállást és ezért megalapozatlan, jogellenes ítéletet hoztak. A felperes szerint a rendelkezésre álló adatokból megállapítható volt, hogy az alperes a számlázás körében mulasztást követett el, nyilvántartásait nem megfelelően vezette és ezért következett be az, hogy a felperes tartozásába a korábbi fogyasztó tartozását is belefoglalták.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokaira utalással.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A következetes bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. (BH 1999.44 jogeset, BH 2013.119 jogeset) A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes tagadásával szemben a jelen esetben a felperes tartozott bizonyítani azt, hogy az alperes megszegte a rá vonatkozó jogszabályokat és ezzel okozati összefüggésben keletkezett a felperes kára.

A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a felperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. A számlázással kapcsolatos problémák alapvetően abból fakadtak a rendelkezésre álló iratok szerint, hogy a mérőóraállást első esetben a felperes, illetve a korábbi fogyasztó pontatlanul jelentette be. Helytállóan állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy a fogyasztóvédelmi eljárásban a számlázás helytállóságát maga a fogyasztóvédelmi hatóság is megállapította. A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. A (4) bekezdés értelmében, ha ez a törvény szigorúbb

követelményt nem támaszt, a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben elvárható. Saját, felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat. Aki maga sem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a másik fél felróható magatartására hivatkozhat.

A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság a számlázási rendet az alperesnél a konkrét esetben megfelelőnek találta, jogsértésként azt állapította meg, hogy az alperes az áramszolgáltatás kikapcsolásának kezdeményezésénél nem várta be a három hónapot meghaladóan fennálló fizetési hátralékot. Ez azonban nem állt okozati összefüggésben a felperes által állított károkkal, hátrányokkal. Az is megállapítható volt ugyanis, hogy a kikapcsolás tényleges időpontjában (2011. október 6.) még valóban fennállt a felperes részéről a három hónapot meghaladó tartozás, ha nem is a korábban jelzett összegben, de 5.515 forint erejéig ez megállapítható volt. Ehhez képest pedig az áramszolgáltatás megszüntetése összességében nem volt jogsértő, így az áram kikapcsolása nem minősül az alperes részéről felróható, jogellenes magatartásnak. Felróható és jogellenes magatartás hiányában ténylegesen hiányzik a felperes keresetének jogalapja, így helytállóan járt el a jogerős ítélet akkor, amikor a kereset összecszerűségével külön már nem foglalkozott.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásban külön perköltséget nem igényelt, ezért erről határozni nem kellett.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján megállapított mértékű le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. február 18.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó
bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

AM

írnok